Удвох би йти — не одинцем,
Рука в руці у ранній присмерк,
Із опроміненим лицем
І на устах цілунків присмак.

Та доля нарекла іти
Самому без сльози на оці.
Потойбіч — смуток самоти
Й не веселіше по цім боці…